

ශ්‍රී ලංකාවේ දේශපාලන අර්බුදය තවමත් විසඳී නැත

කේ. රත්නාසක විසිනි
2003 නොවැම්බර් 15

රට තියුනු දේශපාලන අර්බුදයකට ඇද දමා යන්නම් සහිතව පසුව, ශ්‍රී ලංකාවේ ජනාධිපතිවරයා වන්නී කුමාරතුංග, වත්මන් ගැටුම අවසන් කිරීමේ විධිමත් පිලිබදව සාකච්ඡා කරනු පිණිස බදාදා අගමැති රනිල් වික්‍රමසිංහ හමුවූවා ය.

පැය දෙකහමාරක් තිස්සේ පැවති රැස්වීමෙන් අනතුරුව කිසිවක් විසඳුණේ නැත. දෙපාර්ශ්වයම, සාකච්ඡා “මිත්‍රශීලී හා සුභද්‍ර” ඒවා ලෙස විස්තර කරමින් ද “විවිධ කරුණු පිලිබදව අදහස් හුවමාරු වූ” බව ප්‍රකාශ කරමින් ද ආචාරශීලී ප්‍රකාශන නිකුත් කළේ ය. ඊලඟ සතියේ දී තව දුර සාකච්ඡා පැවැත්වීමට නියමිත ය.

කිසිදු එකඟතාවක් ඇති කර නොගැනීම එතරම් මවිතයට කාරනාවක් නො වේ. අර්ථහාරී කරුණ නම් කෙසේ වෙතත් එම රැස්වීම පැවැත්වීම ය. යන්නම් දින හතකට පෙරාතුව, කුමාරතුංග, ප්‍රධාන අමාත්‍යවරයා තුනක් පවරාගැනීමට, සොල්දාදුවන් විදි බැස්සවීමට, පාර්ලිමේන්තුව සහිත දෙකකට කල් තැබීමට හා හදිසි නීතිය ප්‍රකාශ කිරීමට සිය අත්තනෝමතික ජනාධිපති බලතල යොදා ගනී.

ඇයගේ තියුනු පිලිවෙත් වෙනස වනාහි, බලය බැහැරවීමේ සිය අරමුණෙන් බැහැරව එක්සත් ජාතික පෙරමුණ (යුළුසන්දර්) ආණ්ඩුව සමග එකට වැඩ කිරීමේ එකඟතාවක් ඇති කරගන්නා ලෙස ජනාධිපතිවරයා මත යෙදෙන තියුනු පීඩනය පිලිබද සාක්ෂියකි.

ගැටුමේ හරි මැද පවතින්නේ රටේ දිග්ගැසුණු සිවිල් යුද්ධයයි. මහ බලවතුන් හා මහා ව්‍යාපාරිකයන් බල කරන්නේ, ව්‍යසනකාරී යුද්ධය අවසන් කොට භූගෝලීය ආර්ථිකයට රටේ ඒකාග්‍රකරණය පහසුකරවනු පිණිස දෙමල ඊලම් විමුක්ති කොටි (එල්ටීටීඊ) සංවිධානය සමග බලය බෙදාගැනීමේ එකඟතාවක් ඇති කරගන්නා ලෙස යි. 2001 මැතිවරනය ප්‍රයෝගයෙන් අනතුරුව, යුළුසන්දර් ආණ්ඩුව එල්ටීටීඊ සමග සටන් විරාම ගිවිසුමක් අත්සන් කොට සාකච්ඡා ආරම්භ කළේය.

කුමාරතුංග, කෙසේ වෙතත්, ඇගේම පොදු පෙරමුණේ (පීඒ) කොටස්වලින් සහ ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ (පවිපෙ) හා සිහල උරාමය වැනි සිංහල අන්තවාදී කන්ඩායම්වලින්

රනිතා සාම ක්‍රියාදාමයට විරුද්ධ වන ලෙස නැගෙන ඉල්ලීම්වලට මුහුණ දුනි. ඇය, යුළුසන්දර් ආණ්ඩුව ජාතික ආරක්ෂාව තර්ජනයට ලක් කොට ඇතැයි ද එල්ටීටීඊයට ඕනවට වඩා සහන දී ඇතැයි ද ප්‍රකාශ කරමින්, නොවැම්බර් 4 දා ආරක්ෂක, අභ්‍යන්තර කටයුතු හා මාධ්‍ය අමාත්‍යවරයා පවරා ගනී.

එහෙත් දින දෙකකදී, හදිසි නීතිය පැනවීමේ සැලසුම් අකුලා ගැනීමට ජනාධිපතිවරයාට සිදු විය. එක්සත් ජනපදය, ජපානය, යුරෝපීය සංගමය හා එක්සත් ජාතීන්ගේ මහ ලේකම් කොමි ආණ්ඩු යන සියල්ලෝ ම, රනිතා සාම ක්‍රියාදාමය මත ඇති කරන ප්‍රතිවිපාක පිලිබදව උත්සුකතා ප්‍රකාශයට පත් කලහ. ඉන්දියානු අගමැති අනාල් බෙහාරි වජ්‍රපායී, කුමාරතුංග සමග මිනිත්තු 20ක දුරකතන සංවාදයක් පවත්වා ව්‍යවස්ථා අර්බුදයක් වලකාගන්නා ලෙස ඇගෙන් ඉල්ලා සිටියේ ය.

පසුගිය සිකුරාදා වික්‍රමසිංහ වොෂිංටනයේ සිට පෙරලා පැමිණියේ, ආණ්ඩුවටත් එල්ටීටීඊ සමග එය ගෙනයන සාකච්ඡාවන්ටත් එක්සත් ජනපද ජනාධිපති බුෂ් දුන් සහයෝගය පිලිබදව පුරසාරම් දොඩමිනි. වෙලද ගිවිසුමක් හා සෙසු ආර්ථික පියවර ගනනාවක් අනතුරට ලක් විය හැකැයි ද එක්සත් ජනපදය පෙන්නුම් කර තිබේ. ඩොලර් මිලියන 567ක මූල්‍ය ආධාර ලබා දීමේ වැඩිපිලිවෙලේ ඩොලර් මිලියන 80 ප්‍රථම කොටස ලැබීම සැක සහිත බව ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදලේ කොලඹ නියෝජිත පෙරමි කාර්ට් අනතුරු ඇගවී ය.

පසුගිය සතිය ම තියුනු දේශපාලන උපාමාරුවලින් ගහන විය. තමන් “සාම ක්‍රියාදාමයට” සහාය දෙන බවත් සටන් විරාමයට ගරු කරන ලෙස සන්නද්ධ හමුදාවන්ට අන කරන බවත් පසුගිය සිකුරාදා ජාතිය අමතාරු පවතිනියෙන් කල කතාවක දී කුමාරතුංග අවධාරනය කලා ය. ඒ සමගම, ඇය ජාතික ආරක්ෂාවට යටත් වල කැපීම ගැන යුළුසන්දර් ආණ්ඩුවට බැන වැදීමේ දිගටම යෙදුණු අතර දේශ හිතේෂි ජාතික සමග ආණ්ඩුවක් තැනීම පිණිස සියලු පක්ෂවලට කැඳවුම් කලා ය.

වික්‍රමසිංහ සහ යුළුසන්දර් ජාතික සමග ආණ්ඩුවක් සඳහා කල ඉල්ලීම ප්‍රතික්ෂේප කළේ ය. ඒ වෙනුවට, ඔවුහු, සාම ක්‍රියාදාමයේ වගකීම භාර ගන්නා ලෙස ජනාධිපතිවරයාගෙන් ඉල්ලා සිටීම මගින් ඇයව අවුලක හිර කොට ඇත. ආණ්ඩුව අත රාජ්‍ය යන්ත්‍රණයේ පුර්න පාලනය

නැති නම් එය එල්ටීටීඊ සමග සාකච්ඡා කරන්නේ කෙසේ ද? යනුවෙන් කැබිනට් ලේකම් ජී.එල්. පීරිස් ප්‍රශ්න කලේ ය. කුමාරතුංග විසින් පවරා ගන්නා ලද අමාත්‍යාංශ තුනට මුදල් සැපයුම නතර කරනු පිණිස ආණ්ඩුවට සිය මුදල් අමාත්‍යාංශය යොදාගත හැකැයි ද ඔහු ඉතිරි කලේ ය. අලුත් මැතිවරණයක් කැඳවන ලෙස ද ආණ්ඩුව ජනාධිපතිතුමාට අභියෝග කලේ ය.

එදිරිවාදිකම දිගටම පවතී. වත්මන් තත්වය තුළ තමන්ට සාම සාකච්ඡා පිලිබද වගකීම භාර ගත නොහැකි යයි ආණ්ඩුව සාම ක්‍රියාදාමයේ නෝර්වේජියානු සත්කාරකයන්ට දන්වා තිබේ. තමන්ගේම පක්ෂයේ කොටස් තමන්ගෙන් විරසක වේ යැයි ද ජවිපෙ සමග සන්ධානයකට ඇති හැකියාවට යටින් වලකාපේ යැයි ද හිතියට පත්ව කුමාරතුංග සාකච්ඡාවල වගකීම භාරගැනීම ප්‍රතික්ෂේප කර ඇත.

පසුගිය බදාදා පැවති හමුව කිසිදු එකඟතාවක් ඇතිකරගැනීමට අපොහොසත් වූ නමුත්, වික්‍රමසිංහ හා කුමාරතුංග යන දෙදෙනා ම විසඳුමක් ඇති කරගන්නා ලෙස කෙරෙන පෙලඹවීම්වලට දිගටම යටත් කෙරී පවතී. ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදලේ, ලෝක බැංකුවේ හා ආසියානු සංවර්ධන බැංකුවේ නියෝජිතයෝ බදාදා ජනාධිපතිතුමා මුහුණ ගැසී, ආණ්ඩුවේ ප්‍රතිව්‍යුහගතකරන සැලසුම් ද සමග සාම ක්‍රියාදාමය අඛණ්ඩව ඉදිරියට යන වග සහතික කරන ලෙස ඇයගෙන් ඉල්ලා සිටියහ. ශ්‍රී ලංකාවේ අයවැය ඉදිරිපත් කිරීම සඳහා පාර්ලිමේන්තුව නොවැරදීම 19දාට යලි කැඳවීමට නියමිත ය.

නියෝජ්‍ය විදේශ ඇමති විධාර් හෙල්ගසන් ඇතුළු නෝර්වේජියානු රාජ්‍යතාන්ත්‍රිකයන් පිරිසක්, යම් ආකාරයක එකඟතාවක් වාත්තු කරගනු පිණිස සියලු පාර්ශ්වයන් හමුවීමේ යෙදී සිටී. නෝර්වේ, දේශපාලන ඇනගිටීම අවසානයකට ගෙන එන ලෙස අගමැති හා ජනාධිපතිතුමා මත යෙදෙන පීඩනය උත්සන්න කරමින්, තමන් සාම සාකච්ඡා තුළ සිය නිල මැදිහත්වීම අත්හිටුවා ඇතැයි සඳහන් කර තිබේ.

ඒකාබද්ධ ව්‍යාපාරික සභාව, මහා ව්‍යාපාරිකයන්ගේ ප්‍රධාන කොටස් නියෝජනය කරමින්, බ්‍රහස්පතින්දා වික්‍රමසිංහ හා කුමාරතුංග වෙත ලිපි යවා ඔවුන් සමග හදිසි හමුවීම් ඉල්ලා සිටියේ ය. පසුගිය සතියේ මෙම සංවිධානය, එකට වැඩ කරන ලෙස දෙපාර්ශ්වයෙන් ම ඉල්ලා සිටිමින් නිවේදනයක් නිකුත් කලේ ය. මෙම පියවරයන්ට පිටුපසින් පවතින්නේ, විදේශ ආයෝජන එකතැන ගිරවන හා කොටස් අගයන් කඩා වැටෙන තතු යටතේ අඛණ්ඩ දේශපාලන අස්ථාවරත්වය ආර්ථික සුවචීම පිලිබද මොනරයම් හෝ බලාපොරොත්තුවකට අවසන් තින තබනු ඇතැයි සංගත කව තුළ පවත්නා ගැඹුරු උත්සුකතාවන් ය.

ඒකාබද්ධ ව්‍යාපාරික සභාවේ නිවේදනය වනාහි, යුළුන්දර් හා පොදු පෙරමුන සිය මතභේද අමතක කොට එල්ටීටීඊ සමග සාකච්ඡා පිලිබදව ඒකාබද්ධ ප්‍රවිෂ්ඨයක් වර්ධනය කරගනු ඇති ජාතික සමග ආණ්ඩුවක් ගොඩනැගිය යුතු යයි ව්‍යාපාරික නායකයන් හා මාධ්‍ය වෙතින් ඔවුන් වෙත කෙරුණු ඉල්ලීම් මාලාවක මෑතම අවස්ථාවයි. නිදසුනක් ලෙස, පසුගිය සතියේ දී අයිලන්ඩ් පුවත්පතේ කතුවැකියක්, මෙම ඉල්ලීම යලි අවධාරනය කරමින් ම, මෙම පක්ෂ එකට එකතු වීම “ප්‍රාතිහාර්යයක්” වනු ඇතැයි යන කරුණ ගැන ද වැලපුනි.

රනියා කම්කරු පක්ෂවලින් දෙකක් -- ලංකා සමසමාජ පක්ෂය (ලසසප) හා කොමියුනිස්ට් පක්ෂය -- “සහජීවන ආණ්ඩුවක්” පිලිබද මහ බලවතුන්ගේ හා මහ ව්‍යාපාරිකයන්ගේ ඉල්ලීම සමග අවිචේචනාත්මකව පෙල ගැසී තිබේ. “සාම ක්‍රියාදාමයට” ඔවුන් පුදුන සහයෝගය මගින් ඇගවෙන්නේ, පුද්ගලිකරනය, ආණ්ඩුවේ විසඳුම් කප්පාදුව හා රැකියා කප්පාදුව ඇතුළු විවෘත වෙලද පොල ප්‍රතිසංස්කරන සහිත යුළුන්දර් ආණ්ඩුවේ පුලුල් වැඩපිලිවෙලට ඔවුන් දෙන නිහඬ සහායයි.

ජාතික සමග ආණ්ඩුවක් සඳහා බලගතු පීඩනයන් පවතින අතරතුර, වික්‍රමසිංහ හා කුමාරතුංග යන දෙදෙනාම උත්සුකව සිටින කරුණක් නම්, ඒකාබද්ධ ආණ්ඩුවක් මගින් තමන් සිංහල අන්තවාදී සංවිධානවල දේශපාලන ප්‍රහාරයන්ට විවෘතව ලක්වීමේ ඉඩකඩ විවර කෙරෙන බවයි.

කුමාරතුංග සුවිශේෂවම මෙම ප්‍රහාරයන්ට ලක්වීමේ ඉඩකඩ වැඩි ය. මේ වන තෙක් ජවිපෙ හා සිහල උරුමය ඇය ජාතික ගැලවුම්කාරියක් ලෙස ප්‍රශංසාවට ලක් කර තිබේ. එහෙත් ඇය එල්ටීටීඊ සමග සාකච්ඡා කිරීමෙහි ලා යුළුන්දර් සමග ඒකාබද්ධ වුව හොත්, මෙවන් මනෝගතින් ශිඤ්ඤයන් එහි ප්‍රතිචර්ඳ්‍යය බවට පත්විය හැකි ය. අනෙක් අතට, කුමාරතුංග ජවිපෙ හා සිහල උරුමය අස්වැසීමට උත්සාහ කල හොත්, එල්ටීටීඊට එරෙහිව වඩා දැඩි මිලිටරි පියවර ගනු පිණිස ආරක්ෂක ඇමතිතුමා ලෙස සිය බලතල පාවිච්චි කරන ලෙස කෙරෙන ඉල්ලීම්වලට මුහුණ දීමට ඇයට සිදු වනු ඇත. එවන් පියවර යලි සටන් ඇවිලවීමේ හැකියාව සහිත ය.

එහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙස, දේශපාලන තත්වය අභියෝගයක් ම ආතති සහගතව පවතී. බොහෝ විට, පසුගිය දින 10ක කාලය තුළ වඩාත්ම සිත් කා වදින කාරනය නම්, එකඳු පක්ෂයක් වත් -- ආණ්ඩුව හෝ විපක්ෂය -- මූලික ප්‍රජාතන්ත්‍ර අයිතීන්, ශිෂ්ඨ සම්පන්න ජීවන තත්වයන් සහ ජාතිවාදී වෛරයෙන් නිදහස් සැබෑ සාමය සඳහා සාමාන්‍ය වැඩ කරන ජනයාගේ බහුතරය තුළ පවත්නා අවශ්‍යතා සහ අභිලාෂයන් ගැන මොනම සඳහනක් වත් නො කිරීම යි.